

Nerecunato

ROMANIA
TRIBUNALUL BRAȘOV – SECȚIA a II-a CIVILĂ, DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL –

SENTINȚA CIVILĂ NR. 42

DOSAR NR.

Ședința publică din 09.07.2012

Completul compus din:

Președinte –

Grefier –

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra soluționării cererii formulate în baza Legii contenciosului administrativ de către reclamanta SC ; SRL prin în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 26.06.2012, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, pentru a da posibilitate părților să depună la dosarul cauzei concluzii scrise, văzând și dispozițiile art.146 Cod de procedură civilă a amânat pronunțarea la data de 03.07.2012, apoi la data de 09.07.2012.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată:

Prin acțiunea civilă înregistrată la această instanță la data de 24.10.2011, sub numărul reclamanta SC SRL, prin Cabinetul Individual de Insolvență , a chemat în judecată pârâta DGFP Brașov, solicitând anularea deciziei nr. , prin care s-a soluționat contestația depusă de reclamantă, înregistrată sub numărul 2 .

În fapt, a arătat că reclamanta a emis facturi în original către un comerciant, obligațiile sale legale fiind acelea de a emite facturi și chitanțe, iar nu de a verifica activitatea partenerilor săi de afaceri. Inspectorii fiscali au înlăturat cheltuielile deductibile, ignorând documentele fiscale justificative, deși în perioada controlată consumul de combustibil era probat prin facturile emise către clienți în urma activității de transport.

Referitor la bonurile de motorină din perioada 01.04.2010 – 30.06.2010, reclamanta a arătat că acestea au fost refacturate cu conceptul de „prestări servicii” către firma

Cu referire la facturile emise de către , reclamanta a arătat că a avut o colaborare îndelungată cu această societate anterioară înființării sistemului de urmărire intracomunitar al ANAF, aceste facturi fiind emise fără TVA, deoarece societatea respectivă era plătitoare de TVA în Spania.

În opinia reclamantei, motivarea pârâtei pentru adăugarea TVA-ului la aceste facturi: - că societatea s-a înscris mai târziu în Registrul de Evidență Intracomunitar - reprezintă o dublă impunere, aplicată fără să se țină cont de dovezile depusă în susținerea contestației, din care rezultă aspectele invocate.

În drept, a fost invocată aplicarea legii 554/2004.

În probațiune, reclamanta a depus la dosar înscrisuri, respectiv decizia contestată și dovada deschiderii procedurii insolvenței.

Acțiunea este scutită de plata taxei judiciare de timbru, conform art. 77 din Legea nr. 85/2006.

Pârâta DGFP Braşov, prin întâmpinare (filele 20 – 25), a solicitat respingerea acţiunii promovate şi menţinerea ca legale şi temeinice a actelor contestate.

În motivarea acestei poziţii procesuale, a arătat că, prin decizia [redacted] a fost respinsă contestaţia reclamantei formulată împotriva măsurilor stabilite de organul de inspecţie fiscală în decizia de impunere nr. [redacted] şi raportul de inspecţie fiscală nr. [redacted], acte prin care s-a stabilit TVA suplimentar în valoare de [redacted] lei şi impozit pe profit suplimentar de [redacted] lei pentru perioada 16.05.2007 – 30.09.2010.

Cu privire la TVA-ul în valoare de [redacted] lei, pârâta a arătat că:

- la inspecţia fiscală s-a constatat că [redacted] este o societate declarată contribuabil inactiv prin Ordinul Preşedintelui ANAF nr. 1038/2007 şi, conform art. 11, 134, 145 din Legea nr. 571/2003, coroborat cu art. 3 din Ordinul nr. 575/2006, documentele emise de un contribuabil inactiv cu încălcarea interdicţiei de utilizare a facturilor fiscale după data declarării inactivităţii nu produce efecte fiscale. Prin urmare, organul fiscal în mod egal nu a luat în considerare tranzacţiile reclamantei cu această societate, calculând TVA suplimentar în valoare de [redacted] lei;

- în ceea ce priveşte achiziţiile de carburant de la SC [redacted] SRL Iaşi, în urma controlului încrucişat, prin procesul-verbal încheiat la 02.11.2009 de către DGFP Iaşi, s-a constatat „în urma deplasării la sediul SC [redacted] SRL Iaşi din loc. Ciurea, jud. Iaşi, administratorul societăţii nu a fost găsit şi nici nu este cunoscut în localitate. Din dosarul fiscal rezultând că societatea se află în lichidare, având numit lichidator pe SC [redacted] SRL Iaşi, care nu se află în posesia actelor şi documentelor financiar-contabile întrucât administratorul nu a dat curs notificărilor necesare procedurilor de lichidare. Din evidenţa electronică de la organul fiscal teritorial rezultă că societatea nu a depus declaraţii şi documente din luna septembrie 2008”. Faţă de această situaţie, pârâta a constatat incidenţa art. 134 şi 145 din Legea 571/2003 şi a reţinut că facturile nu au fost emise în original;

- în ceea ce priveşte achiziţiile de carburanţi de la [redacted], a arătat că din consultarea bazei de date ANAF s-a constatat că aceasta are o adresă diferită decât cea din facturi, astfel că au fost încălcate dispoziţiile art. 146, alin 1, lit. a), coroborat cu art. 155, alin. 5 din Legea nr. 571/2003, astfel că în mod legal a fost respinsă la deductibilitate TVA în sumă totală de 2.486 lei;

- în ceea ce priveşte achiziţiile de carburanţi de la [redacted] are, din baza de date ANAF s-a constatat că în baza de date a acestei unităţi nu sunt înregistrate facturile prezentate de reclamantă, astfel că s-a constatat corect faptul că operaţiunea nu este reală, aspect recunoscut şi în nota explicativă dată de administratorul reclamantei, fiind corect respinsă la deductibilitate TVA-ul în sumă de [redacted] lei;

- în ceea ce priveşte achiziţiile de carburanţi de la [redacted] s-a constatat că aceasta a intrat în procedura simplificată de faliment la data de 09.12.2008, fiind desemnat ca lichidator [redacted], societatea fiind radiată la data de 30.03.2010, din relaţiile comunicate rezultând că lichidatorul nu a putut identifica administratorul societăţii şi nici documente contabile, astfel că în mod corect a fost stabilit TVA suplimentar;

- cu privire la facturile de prestări servicii emise de reclamantă către [redacted] din verificări a rezultat că certificatul şi codul prezentat nu sunt valabile pentru operaţiuni intracomunitare şi nici pentru tranzacţii intracomunitare, astfel că operaţiunile respective nu îndeplinesc condiţiile de scutire prevăzute de art 133, Cod fiscal. Actul depus de reclamantă nu a putut fi avut în vedere, deoarece data de început a valabilităţii codului de TVA indicat este 20.10.2010.

- cu privire la firma [redacted] le asemenea s-a constatat că nu este valabil codul de TVA prezentat, astfel că în mod corect a fost colectat suplimentar TVA în sumă de [redacted] lei.

Referitor la impozitul pe profit, pârâta a arătat că tranzacţiile au fost efectuate cu SC [redacted] contribuabil inactiv, astfel că cheltuielile aferente nu sunt deductibile. De asemenea, şi cheltuielile nedeductibile fiscal aferente facturilor emise de SC [redacted]

[redacted] Iaşi, S

[redacted] biu, SC

și / SRL au fost corect stabilite deoarece aceste societăți nu au desfășurat activitatea de livrare de combustibil și nu îndeplinesc condițiile pentru a putea fi recunoscute ca reale.

În concluzie, pârâta a arătat că reclamanta a înregistrat o serie de abateri grave în activitatea sa, în modul de conducere, organizare a activității, în modul respectării dispozițiilor legale referitoare la conducerea evidenței contabile, săvârșind abateri privitoare la respectarea legislației fiscale, astfel că acțiunea sa nu este fondată.

În drept, a fost invocată aplicarea c.fiscal, c.pr. fiscală.

În probațiune, a depus la dosar, în copie, înscrisuri, respectiv actele care au stat la baza emiterii actelor administrativ fiscale contestate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În fapt, prin raportul de inspecție fiscală nr. _____

pârâta a stabilit că reclamanta are de achitat ca urmare a ajustărilor TVA în sumă totală de _____ lei, la care au fost calculate majorări de întârziere de _____ lei și suma de _____ lei cu titlu de impozit pe profit, la care au fost calculate majorări de întârziere de _____ lei.

Aceste sume au fost cuprinse apoi în decizia de impunere nr. _____ (filele _____)

Reclamanta a formulat împotriva acestei decizii contestație administrativă, în termen legal (filele _____), ce a fost soluționată prin decizia nr. _____, în sensul respingerii acesteia ca neîntemeiată (filele 4-12).

Prin prezenta acțiune reclamanta solicită anularea constatărilor organului fiscal referitoare la constatările făcute în privința activității la facturile emise de către _____ RL,

_____ SRL Iași, _____ SRL _____ de societatea reclamantă, motivat de faptul că acestea au fost emise în original și că nu are nici o obligație legală de a cerceta activitatea comercianților referitoare la starea lor de inactivitate sau de respectarea de către partenerii comerciali a normelor legale.

Un alt motiv de anulare invocat a fost acela referitor la facturile emise de către _____, întrucât această societate s-a înscris mai târziu în Registrul de Evidență Intracomunitar.

În drept, instanța constată că situației de fapt expuse îi sunt aplicabile prevederile art. 134, 134 ind. 1, art. 134 ind. 2, art. 145 alin. 2 lit. a) și art. 146 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Potrivit art. 134 Codul fiscal „(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134 ind. 2 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.”

Conform art. 134 ind. 1 Codul fiscal „(1) **Faptul generator intervine la data livrării bunurilor** sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol. (6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este **data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar**. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului”.

Art. 145 și 146 Codul fiscal stabilesc faptul că persoanele impozabile au dreptul de deducere a TVA-ului numai dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile (adică serviciile facturate au fost efectiv prestate în

folosul operațiunilor taxabile ale acesteia) și au la bază facturi care cuprind în mod obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

În plus, referitor la facturile emise de [redacted] București, instanța constată că sunt incidente prevederile art. 11, 134 și 145 din Legea nr. 571/2003, coroborat cu art. 3 din Ordinul nr. 575/2006, conform cărora documentele emise de un contribuabil inactiv cu încălcarea interdicției de utilizare a facturilor fiscale după data declarării inactivității nu produce efecte fiscale.

Or, [redacted] SRL este o societate declarată contribuabil inactiv prin Ordinul Președintelui ANAF nr. 1038/29.07.2007, astfel că facturile fiscale emise după această dată (29.07.2007) nu pot produce efecte fiscale.

Nu poate fi reținută apărarea reclamantei că nu are obligația legală de a verifica situația fiecărui partener comercial, deoarece starea de inactivitate a unui comerciant este una supusă publicității (pe site-ul MFP) și nu presupune cheltuieli suplimentare în sarcina societăților interesate, fiind în interesul societății să își desfășoare activitatea dincolo de orice dubiu asupra legalității actelor sale.

Față de facturile emise de către [redacted] și – societate aflată în lichidare din 2009, [redacted] v – societate aflată în faliment din 09.12.2008 și [redacted] societate care are un sediu diferit de cel indicat în facturi și nu are înregistrate în contabilitate facturile invocate de reclamantă, sunt incidente și prevederile art. 145 alin. 1 coroborat cu art. 155 alin. 5 c.fiscal, respectiv documentele prezentate nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, în condițiile legii, astfel că nu pot fi avute în vedere.

Față de facturile emise de către [redacted] – societate cu care, conform notei explicative a administratorului reclamantei, nu au fost derulate operațiuni, în realitate – sunt incidente dispozițiile art. 145 alin. 1 c.fiscal, respectiv acestea nu pot fi avute în vedere deoarece serviciile facturate nu au fost efectiv prestate în folosul operațiunilor taxabile.

Față de facturile emise de reclamantă către GFC [redacted] SCU, respectiv [redacted] SRL, sunt incidente dispozițiile art. 133 alin. 2 c.fiscal coroborat cu art. 9 din Normele metodologice de aplicare a codului fiscal, deoarece data de început a valabilității codului de TVA comunicat de reclamantă pentru această societate este 20.10.2010.

Prin urmare, instanța reține că apărările formulate de către reclamantă cu privire la actele fiscale contestate nu sunt fondate, acțiunea promovată de către aceasta urmând a fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de către reclamanta [redacted] J, prin Cabinetul Individual de Insolvență [redacted], cu sediul în [redacted] Cl., în contradictoriu cu pârâta DGFP Brașov, cu sediul în [redacted] M.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi,

Tot

17

Ex-4